

Sygn. akt: I C 49/18

WYROK

W IMIENIU RZECZPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lipca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Kościerzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Karolina Kozieł

Protokolant: Magdalena Zinka

po rozpoznaniu w dniu 13 lipca 2018 r. w Kościerzynie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank S. A. w W.

przeciwko J. J.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego J. J. na rzecz powoda (...) Bank S. A. w W. kwotę 30183,12,- zł

- z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP rocznie, ale nie więcej niż w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie liczone od kwoty 28836,97,- zł od 29.06.2017 r. do dnia zapłaty

- z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczone od kwoty 881,04,- zł od 3.08.2017 r. do dnia zapłaty

- z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczone od kwoty 458,43,- zł od 3.08.2017 r. do dnia zapłaty

2. odstąpić od obciążania pozwanego J. J. kosztami postępowania w sprawie.

Sygn. akt I C 49/18

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie 3 sierpnia 2017 roku powód (...) Bank SA z siedzibą w W. domagał się zasądzenia od pozwanego J. J. kwoty 30.183,12,- zł, wraz z odsetkami:

- umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP rocznie, ale nie więcej niż w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie liczone od kwoty 28836,97,- zł od 29.06.2017 r. do dnia zapłaty

- ustawowymi za opóźnienie liczone od kwoty 881,04,- zł od dnia złożenia pozwu do dnia zapłaty

- ustawowymi za opóźnienie liczone od kwoty 458,43,- zł od dnia złożenia pozwu do dnia zapłaty

Nadto powód wniósł o zasądzenie na jego rzecz kosztów sądowych.

W uzasadnieniu powód wskazał, że 26 czerwca 2015 roku zawarł z pozwanym umowę kredytu nr (...). Pozwany nie wywiązał się z ciężącego na nim zobowiązania terminowego dokonywania spłat w wysokościach ustalonych w zawartej umowie. 7 października 2016 roku pozwany dopuścił się pierwszej zaległości w spłacie wymagalnych rat. Pismem z 22 maja 2017 r. powód wezwał pozwanego do polubownego rozwiązania sporu. Z uwagi, iż pozwany nie spłacił wymagalnej wierzytelności, powód 28 czerwca 2017 roku wystawił wyciąg z ksiąg banku stwierdzający zadłużenie. Na

zobowiązanie strony pozwanej składają się: kwota 28836,97,- zł tytułem należności głównej, kwota 881,04,- zł tytułem odsetek umownych za okres korzystania z kapitału w wysokości 8,99% od 7 października 2016 r. do 22 maja 2017 r., kwota 458,43,- zł tytułem, odsetek za opóźnienie w wysokości 10,00% od 7 października 2016 r. do 28 czerwca 2017 r.

Sąd Rejonowy Lublin- Zachód w Lublinie postanowieniem z 25 sierpnia 2017 r. przekazał sprawę do Sądu Rejonowego w Kościerzynie.

Nakazem zapłaty z 8 stycznia 2018 roku wydanym w postępowaniu upominawczym w sprawie I Nc 1767/17 Referendarz sądowy przy Sądzie Rejonowym w Kościerzynie orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwany pismem z dnia 30 stycznia 2018 roku wniósł sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty, w którym wskazał, iż nie otrzymał wskazanych kwot od powoda. Wyłudzone od niego pieniądze przez pracowników banku.

W replice na sprzeciw, powód wniósł o uwzględnienie powództwa. Podtrzymał swoje twierdzenia i wnioski.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

26 czerwca 2015 roku pozwany J. J. zawarł z (...) Bank S.A. z siedzibą w W. umowę konsolidacyjnego kredytu gotówkowego nr (...), na podstawie której bank udzielił pozwanemu na okres 96 miesięcy, kredytu w kwocie 32.625,56 zł na sfinansowanie potrzeb konsumpcyjnych i spłatę kredytów, prowizji bankowej oraz składek ubezpieczeniowych. W związku z zawarciem umowy pozwany miał ponieść: koszty prowizji w wysokości 1628,03 złotych, koszty ubezpieczeń w łącznej kwocie 11.670,15,- zł, koszt odsetek od kapitału kredytu w wysokości 11.013,54 złotych. Raty kredytu ustalono na kwotę 453,79 złotych, natomiast pierwsza rata jako rata wyrównawcza nie miała przekroczyć kwoty 529,05 złotych.

Zgodnie z zapisem § 15 umowy konsolidacyjnego kredytu gotówkowego wypłata powyższych kwot miała nastąpić według następujących zasad, tj:

- kwota 2609,46,- zł miała być przeznaczona na sfinansowanie potrzeb konsumpcyjnych kredytobiorcy w formie przelewu na rachunek pozwanego

- kwota 16717,92,- zł miała zostać przeznaczona w formie przelewu na spłatę zobowiązań kredytobiorcy zaciągnięte wcześniej w banku (...) S.A.

- pozostała kwota udzielonego kredytu miała zostać przeznaczona na spłatę prowizji i składek ubezpieczeniowych.

W związku z nieregulowaniem zaległości w spłacie kredytu powód skierował do pozwanego pismo z 14 grudnia 2016 roku wzywającego go do zapłaty, pod rygorem wypowiedzenia umowy. Z uwagi na brak spłat zaległości przez pozwanego, 10 marca 2017 roku powód wypowiedział umowę kredytu. Pismo zawierające wypowiedzenie umowy kredytu doręczono pozwanemu 15.03.2017 r.

28 czerwca 2017 roku powód sporządził wyciąg z ksiąg banku, na podstawie którego zadłużenie pozwanego ustalono łącznie na kwotę 30.183,12,- złotych. Na wysokość tej kwoty składały się należność główna w kwocie 28.836,97 złotych, odsetki umowne za okres korzystania z kapitału w kwocie 881,04,- zł, odsetki za opóźnienie naliczone od kwoty niespłaconego kapitału w kwocie 458,43,- zł, opłaty i inne prowizje w kwocie 6,68,- zł.

Dowód: wyciąg z ksiąg banku k. 17, wezwanie do zapłaty z 14.12.2016 wraz z dowodem nadania k. 18, zawiadomienie o zaległościach z 10.03.2017 r. k. 20, oświadczenie o wypowiedzeniu umowy z 10.03.2017 r. z dowodem nadania k. 20v-21, ostateczne wezwanie do zapłaty z 22.05.2017 r. k. 22, umowa konsolidacyjnego kredytu gotówkowego k. 23- 24, zestawienie należności i spłat kredytu k. 57-60, wyciąg bankowy k. 61-66, kopie przelewu z 26.06.2015 r. k. 67-71, kopie potwierdzenia złożenia dyspozycji przelewu k. 72-76, załącznik do wniosku o udzielenie kredytu konsolidacyjnego k. 77, dowody wpłat k. 84-100,103-107,109, 111-112, polecenie przelewu k. 101-102, 108, 110, zeznania pozwanego J. J. w charakterze strony k. 81.

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w całości.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił w oparciu o przedłożone przez stronę powodową dokumenty prywatne w postaci kserokopii umowy pożyczki z 26.06.2015 r., zestawienia wpłat, wypowiedzenia umowy wraz z dowodem jego doręczenia oraz wyciągu z ksiąg banku z 28.06.2017 r. W ocenie Sądu należy je uznać za miarodajne. Należy zauważyć, iż pozwany w sprzecznie od nakazu zapłaty nie zakwestionował faktu zawarcia umowy jednak zakwestionował wysokość należności dochodzonej przez powoda.

Ponadto ustalając okoliczności niniejszej sprawy Sąd dopuścił dowód z przesłuchania pozwanego J. J. w charakterze strony. Pozwany przyznał, że zawarł z powodem umowę, której nie wykonał. W tym zakresie Sąd dał wiarę jego zeznaniom, natomiast w części w której pozwany zakwestionował wysokość udzielonego kredytu, Sąd nie dał im wiary, albowiem w tym zakresie nie znajdują one odzwierciedlenia w zebranym materiale dowodowym.

Czynnością kreującą powstanie wierzytelności była umowa kredytu konsolidacyjnego (...) z 26 czerwca 2015 roku zawarta przez pozwanego z powodem. Stosownie do łączącej strony umowy obowiązkiem powódki było udzielenie pozwanemu kredytu w określonej wysokości a obowiązkiem pozwanego było natomiast spłacać ustalone raty kredytu zgodnie z ustalonym harmonogramem spłat. Jak wynika z przedstawionych przez powódkę dokumentów (umowa kredytu konsolidacyjnego, wypowiedzenie umowy, zestawienie operacji za okres 26.06.2015 r. do 7.04.2017 r.), pozwany zaciągnął zobowiązanie i po początkowym okresie realizacji tego zobowiązania, zaprzestał terminowej zapłaty ustalonych rat kredytu, co było podstawą wypowiedzenia umowy, zaś całe jego zadłużenie z tytułu umowy kredytu i opłat dodatkowych wyniosło kwotę dochodzoną pozwem. Jeżeli pozwany twierdził inaczej, powinien przedstawić dowód spełnienia obciążającego go świadczenia, jego wysokości i terminu tej czynności. Jeżeli jednak tego nie uczynił, rację należy przyznać powodowi, który w/w dowodami wykazał swe roszczenie co do zasady i wysokości. Tym dowodom pozwany nie przedstawił nie tylko dowodów przeciwnych, ale także konkretnych zarzutów. Sąd tym samym wyraża przekonanie, iż ciężar dowodu (art. 6 k.c.) nie może być w realiach sprawy rozumiany w ten sposób, iż tylko powód ma obowiązki dowodowe w niniejszym procesie, zaś strona pozwana może w zasadzie dowolnie kwestionować czynności powoda i zarzucać mu nieudowodnienie wysokości roszczenia, mimo ewidentnego zaniechania wykonywania obowiązków ciążących na nim z umowy pożyczki. Nie zasługuje też na uwzględnienie zarzut pozwanego, iż nie otrzymał on kwoty pożyczki. Temu stanowisku przeczy materiał dowodowy zgromadzony w sprawie w postaci podpisanej przez pozwanego umowy konsolidacyjnego kredytu gotówkowego z treści której (§ 15) jednoznacznie wynika, że znaczna część kwoty objętej umową została przeznaczona na spłatę dotychczasowych zobowiązań kredytobiorcy, ale także na spłatę składek ubezpieczeniowych oraz prowizji z tytułu dokonanej czynności bankowej. Jedynie kwota 2609,46,- zł została przeznaczona dla pozwanego na jego cele konsumpcyjne co też potwierdził pozwany wskazując, że dostał z kredytu około 2500,- zł

W niniejszej sprawie Sąd z urzędu zobowiązany był do zbadania kwestii przedawnienia roszczenia. Dlatego też należało rozważyć, jaki charakter miała zawarta przez strony umowa z 26 czerwca 2015 roku i jaki w związku z tym ma zastosowanie termin przedawnienia roszczenia.

W myśl przepisu art. 117 §1 kc, z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu. Stosownie do treści przepisu art. 117 §2¹ kc, po upływie terminu przedawnienia nie można domagać się zaspokojenia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi. Zgodnie z treścią art. 221 k.c., za konsumenta uważa się osobę fizyczną dokonującą z przedsiębiorcą czynności prawnej niezwiązanej bezpośrednio z jej działalnością gospodarczą lub zawodową. Mając na uwadze treść przepisu art. 118 kc, jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi sześć lat, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. Jednakże koniec terminu przedawnienia przypada na ostatni dzień roku kalendarzowego, chyba że termin przedawnienia jest krótszy niż dwa lata. Do zastosowania trzyletniego terminu przedawnienia wystarczy, że działalność gospodarczą prowadzi tylko strona dochodząca roszczenia, które wiąże się z tą działalnością (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 02.04.2008r. w sprawie III CSK 302/07). Biorąc pod uwagę powyższe stwierdzić należy, iż przysługujące powodowi w stosunku do pozwanego roszczenie majątkowe

pozostaje w związku z prowadzoną przez powoda działalnością gospodarczą. Powód jest bowiem przedsiębiorcą. Skoro roszczenie majątkowe powoda wiąże się z prowadzoną działalnością, to tym samym termin przedawnienia roszczenia wynosi 3 lata. W związku z brakiem spłaty wierzytelności przez pozwanego, powód wypowiedział pozwanemu umowę konsolidacyjnego kredytu pismem z 10.03.2017 r. z zachowaniem 1- miesięcznego okresu wypowiedzenia określonego w umowie liczonego od dnia doręczenia pisma (§ 9 umowy). Pismo zawierające wypowiedzenie doręczono pozwanemu 15.03.2017 r. a zatem roszczenie stało się wymagalne 16.04.2017 r. i od tego momentu rozpoczął bieg 3-letni termin przedawnienia roszczenia. Powód wystąpił z pozwem przeciwko pozwanemu 3.08.2017 roku czym przerwał bieg przedawnienia zgodnie z art. 123§1 pkt 1 i 2 k.c. Zgodnie z tym przepisem bieg przedawnienia przerywa się:

- przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia,

- przez uznanie roszczenia przez osobę, przeciwko której roszczenie przysługuje.

W sprawie zatem nie zachodzą okoliczności, skutkujące przedawnieniem roszczenia a w konsekwencji oddaleniem powództwa.

Mając zatem na uwadze powyższe rozważania, Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu jak w punkcie pierwszym wyroku. Wobec braku spłaty zobowiązania, pozwanego obciążają (zgodnie z postanowieniami umowy) - stosownie do regulacji zawartych w przepisie art. 359 kc - umowne odsetki w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP jednakże nie więcej niż w wysokości dwukrotności sumy stopy referencyjnej NBP, ale nie więcej niż w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od kwoty 28836,97,- zł od 29.06.2017 r. do dnia zapłaty. Nadto decydując w przedmiocie żądania pozwu, Sąd uznał, że zasadne jest również orzeczenie odsetek ustawowych z tytułu opóźnienia (stosownie do treści art. 481 kc) od kwoty 881,094,- zł od 3.08.2017 r. (data wniesienia pozwu) do dnia zapłaty oraz od kwoty 458,43 zł,- od 3.08.2017 r. (data wniesienia pozwu) do dnia zapłaty.

Orzekając o kosztach procesu Sąd wziął pod uwagę trudną sytuację osobistą i finansową pozwanego, który jest emerytem, choruje na cukrzycę i miażdżycę, jego dochód kształtuje się na poziomie kwoty 600,- zł miesięcznie - stąd na podstawie art. 102 kpc Sąd odstąpił od obciążania go obowiązkiem zwrotu kosztów postępowania w sprawie.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

K., 25.07.2018 r.